спокойния, аристокра-
тичен израз на лицето
си. Но в коридора, срещу
ни, се задава Милар с
празен поднос за кафе в
ръка. Инес е стара. Ми-
лар е облечена в същата
рокля, с която показваше
балкона на Станислав.
Но сега тя е покрила
рамената си с празничен
шал, а в черната ѝ, лъс-
кава коса блестят дребни
карамфили.

— Може ще опитате
кафето на къщата —
на!… — звънливо съобща-
ва Милар.

— Бях наредила да не
правят това, докато не